

Paralel Xəbərdarlıqlar — İkinci Nömrə

Peyğəmbərlik Toxumasının Üzünün Açılması: Vəhy 14-ün Millerçi Tarixdə və Bu Gün Mesajlarının Şərhi

Jeff Pippenger
2023-08-08

On bakirə haqqında məsəlin Millerçi tarixində yerinə yetməsi ikinci mələyin xəbəri zamanı baş verdi. İkinci mələyin xəbəri iki ayrı-ayrı xəbəri təmsil edir; həm əhatə etdikləri zaman dövrü baxımından, həm də xəbərin ünvanlandığı auditoriya baxımından. İkinci mələyin xəbəri yenicə Romaya qayıdaraq Babilin qızları olmuş protestant kilsələrinə yönəldilmişdi. Gecəyarısı hayqırtısı isə yuxuda olan Millerçilərə yönəldilmişdi. Birinci xəbər Millerçilərdən kənara yönəldilmişdi, ikinci isə içəriyə yönəldilmişdi. Bu, bizim günümüzdə hərfi mənada yerinə yetəcəkdir.

Günümüzdəki təkrarlanma ilə bağlı qeyd edilməli olan fərq budur ki, Adventizmin başlanğıcında ikinci mələyin xəbəri əvvəlcə Millerçilərdən kənara getdi, sonra isə xəbərin ikinci hissəsi Millerçilərin daxilinə yönəldi. Adventizmin sonunda, məsəlin yenidən təkrarlandığı vaxtda, ikinci mələyin xəbəri də eyni şəkildə təkrarlanır. Bizə bu, bir ovucdan artıq sayda hallarda birbaşa bildirilir. Lakin xəbərin ikiqat təbiəti sonunda əksinə çevrilir. Birinci xəbər Adventizmə, ikinci isə Adventizmdən kənarda olanlara gedir. Bizə deyilir ki, Vəhy on səkkizinci fəsildəki mələklə təmsil olunan iş və xəbər ikinci mələyin xəbərinin təkraridir.

“Peyğəmbər deyir: ‘Mən göydən enən başqa bir mələk gördüm; onun böyük qüdrəti var idi və yer üzünü onun izzəti ilə nurlandı. O, qüvvətli səslə uca nida edib dedi: Böyük Babil yıxıldı, yıxıldı və cinlərin məskəni oldu’ (Vəhy 18:1, 2). Bu, ikinci mələk tərəfindən verilmiş həmin mesajdır. Babil yıxılmışdır, ‘çünki o, bütün millətlərə öz zinakarlığının qəzəb şərabından içirtmişdir’ (Vəhy 14:8). O şərab nədir? — Onun saxta təlimləridir. O, dördüncü əmrin Şənbəsi əvəzinə dünyaya saxta bir şənbə vermiş, həmçinin Şeytanın ilk dəfə Edendə Həvvaya söylədiyi yalanı — canın təbii ölməzliyini — təkrarlamışdır. O, buna bənzər bir çox yanlış çox geniş yaymış, ‘insan əmrlərini təlim kimi öyrədərək’ (Matta 15:9).”

“İsa Öz ictimai xidmətinə başladığı zaman, Məbədi onun müqəddəsliyi təhqir edən murdarlıqdan təmizlədi. Onun xidmətinin son əməlləri arasında Məbədin ikinci dəfə təmizlənməsi də var idi. Beləliklə, dünyanı xəbərdar etmək üçün görülməli son işdə kilsələrə iki ayrı çağırış edilir. İkinci mələyin xəbəri belədir: «Babil yıxıldı, yıxıldı, o böyük şəhər; çünki o, bütün millətlərə öz zina qəzəbinin şərabından içirdi» (Vəhy 14:8). Və üçüncü mələyin xəbərinin gur çağırışında göydən bir səs eşidilir və deyir: «Ey Mənim xalqım, ondan çıxın ki, onun günahlarına şərik olmayasınız və onun bəlalərindən pay almayasınız. Çünki onun günahları göyə qədər çatmışdır və Allah onun haqsızlıqlarını yada salmışdır» (Vəhy 18:4, 5).”
Selected Messages, book 2, 118.

Adventizmin başlanğıcındakı ikinci mələyin ismarıcı Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki mələyin təmsil etdiyi ismarıqla eyni ismarıqdır və həmin xəbərdarlıqda bir ismarıq bəyan edən iki səs vardır. Birinci səs yer onun izzəti ilə işıqlandırıldığı zaman bəyan edilir və dördüncü ayədə

Yəhya başqa bir səsin belə dediyini eşitdi: “ondan çıxın.”

Millerçi tarixində Babilə çıxmaq çağırışı əvvəl gəldi, Millerçilərə yönələn xəbər isə sonra gəldi. Vəhy on səkkizdə Adventizmədən kənarda olanlara müraciət edən ikinci səs, yaxud ikinci xəbərdir. Kilsələrə “iki ayrı çağırış edildiyi” bəyanatı ilə yanaşı, biz həmçinin Məsihin məbədi iki dəfə təmizləməsinin də (xidmətinin əvvəlində və sonunda) Adventizmin başlanğıcı və sonunun bir nümunəsi olduğunu görürük.

Adventizmin başlanğıcı, William Millerin qurmaq üçün istifadə olunduğu təməlin inşasına kömək edən işçilərin təmizlənməsini nümayiş etdirdi. Təməl ikinci mələyin xəbərinin sonunda tamamlandı, çünki 22 oktyabr 1844-cü ildə üçüncü mələyin gəlişi ilə Adventizmin təməlini təşkil edən həqiqətlər eşitməyə hazır olanlar üçün anlaşılaq şəkildə əlçatan edildi.

Bünövrənin qurulması işi ikinci mələyin tarixinin zirvə nöqtəsində, “kilsələrə iki fərqli çağırış edildiyi” zaman başa çatdı. Birinci çağırış Millerçi hərəkətindən kənarda olanlara, ikinci isə Millerçilərin özünə idi. Lakin Adventizmin başlanğıcı ilə uyğunlaşan başqa bir başlanğıc da Məsihin Öz məbədini ilk dəfə təmizlədiyi zaman olan xidmətidir. Məbədin təmizlənməsinə dair peyğəmbərlik təsviri Onun xidmətinin əvvəlində və sonunda bir paklanmanı qeyd edir; bu da öz növbəsində Adventizmin başlanğıcında və sonunda bir paklanmanı tipləşdirir. Məsihin məbədi iki dəfə təmizləməsi Adventizmin başlanğıcı və sonu ilə uyğunlaşır, lakin Onun xəbəri yalnız Allahdan əbədi olaraq ayrılmaq prosesində olan əhd xalqı üçün idi.

Adventizmin başlanğıcı mühakimənin açıldığını elan edən bir xəbəri təqdim etdi, Adventizmin sonu isə mühakimənin sona çatdığını elan edir. İsa məbədi ilk dəfə təmizlədi və Onun evini quldur yuvasına çevirdiklərinə görə yəhudiləri məzəmmət etdi, lakin məbədin ikinci dəfə təmizlənməsi “Onun xidmətinin son əməlləri arasında” idi. Xidmətinin sonunda O, artıq yəhudilərə Atasının evini quldur yuvasına çevirdiklərini demədi; əksinə, onlara bildirdi ki, onların evi “özlərinə viranə buraxılmışdır.”

“Bu arada hər xalqdan olan ibadət edənlər Allahın ibadətinə həsr edilmiş məbədi axtarırdılar. Qızıl və qiymətli daşlarla parıldayan bu məbəd gözəllik və əzəmət mənzərəsi idi. Lakin Yəhovayı artıq o gözəllik sarayında tapmaq mümkün deyildi. İsrail bir millət olaraq özünü Allahdan ayırmışdı. Məsih, yer üzündəki xidmətinin sonuna yaxın, məbədin daxilinə son dəfə baxdıqda dedi: ‘Budur, eviniz sizə viran qoyulur.’ Matta 23:38. O vaxta qədər O, məbədi Atasının evi adlandırmışdı; lakin Allahın Oğlu o divarlar arasından çıxıb getdiyi zaman, Allahın izzəti üçün tikilmiş məbəddən Allahın hüuru əbədi olaraq çəkildi.” Həvarilərin İşləri, 145.

Onun əvvəlində təmizlədiyi məbəd, sonunda təmizlədiyi məbəddən fərqli bir məbəd idi. Birinci məbəd Onun Atasının evi idi, lakin ikinci məbəd yəhudilərin evi idi. Rəbb əvvəlində Adventizmlə əhd bağladı və adventistlər Onun məbədində kahinlər oldular. Adventizmin sonunda isə onlar artıq kahin olmayacaqlar və onların evi viran qoyulacaq.

İkinci mələk iki xəbəri təmsil edir. Məhz buna görə xəbər Babilin iki dəfə yıxılması kimi təqdim olunur. Babilin süqutunun iki dəfə təkrarlanan elanının əsas səbəbi bu deyil, lakin səbəblərdən

biridir. Bu necə iki xəbər olur?

İkinci mələk birinci mələyin xəbərinin rədd edilməsinə cavab olaraq gəldi. Uğursuz qabaqcadan xəbərdarlıq 2300 illik peyğəmbərliyin sonu kimi 1843-cü ili müəyyənləşdirəndə, protestant kilsələri bu yanlış xəbəri Millerin xəbərini rədd etmək üçün istifadə etdilər. Millerin xəbəri birinci mələyin xəbəri idi. Bu xəbər rədd ediləndə, 1260 ildən artıq müddət ərzində çöldə Allahın kilsəsi olmuş protestant kilsələri rədd olundular və Babilin qızı oldular. Həmin anda ikinci mələk öz xəbəri ilə gəldi.

Nəzərdən keçirdiyimiz bu tarixin müxtəlif ünsürləri ilə bağlı olduqca mühüm bəzi məqamlar vardır. Ən azı bir məqam vardır ki, o, mütləq yavaş-yavaş inkişaf etdirilməlidir, çünki hazırda möhürləri açılmaqda olan İsa Məsihin Vəhyinin ismarıcının başa düşülməsinə qəti surətdə töhfə verir. Buna görə də, mən həmin tarixə dair çox mühüm bir parçanı daxil edirəm. Mən iki fəslə işarə edirəm, lakin bu iki fəslin arasında üçüncü mühüm bir fəsil də vardır. Nəzərdən keçirməmizin hədudlarını məhdudlaşdırmaq məqsədilə, mən bunu hazırda daxil etmirəm.

Oxuduqca diqqət yetirin, kimin “mələk” kimi xitab edildiyini müəyyən edin; sınağın mərhələli, irəliləyən prosesini izləyin; birinci abzasda qeyd edin ki, Vəhy on səkkizinci fəslin mələyinin peyğəmbərlik xarakterik xüsusiyyətləri eyni zamanda birinci mələyin də xüsusiyyətləridir. Diqqət yetirin ki, bu xəbərlərdən birini çarmıxa çəkmək Məsihi çarmıxa çəkmək deməkdir; həmçinin diqqət yetirin ki, üç mələk hamısı tək mələklər kimi təqdim olunur, lakin Gecəyarısı Fəryadı xəbəri çoxlu mələklərdir.

“Mənə göstərildi ki, göydə olanların hamısı yer üzündə davam etməkdə olan işə böyük maraq göstərirdi. İsa qüdrətli və əzəmətli bir mələyə yerə enib yer əhalisini Onun ikinci zühuruna hazırlaşmaq üçün xəbərdar etməyi tapşırırdı. Mən gördüm ki, o qüdrətli mələk göydə İsanın hüzurundan ayrıldı. Onun önündə son dərəcə parlaq və izzətli bir nur gedirdi. Mənə deyildi ki, onun vəzifəsi yer üzünü öz izzəti ilə nurlandırmaq və insanı Allahın gəlməkdə olan qəzəbi barədə xəbərdar etmək idi. Çoxlu adamlar bu nuru qəbul etdi. Bəziləri çox ciddi görünürdü, digərləri isə sevincli və heyranlıq içində idi. Nur hamının üzərinə saçıldı, lakin bəziləri sadəcə nurun təsiri altına düşdü və onu ürəkdən qəbul etmədi. Amma onu qəbul edənlərin hamısı üzlerini yuxarı, göyə çevirdi və Allahı izzətləndirdi. Çoxları böyük qəzəblə doldu. Xidmətçilər və xalq alçaqlarla birləşib, qüdrətli mələyin saçdığı nura qətiyyətlə müqavimət göstərdilər. Lakin onu qəbul edənlərin hamısı dünyadan ayrıldı və bir-biri ilə sıx birliyə gəldi.

“Şeytan və onun mələkləri bacardıqları hər kəsin zəhnini nurdan uzaqlaşdırmağa cəhd göstərməklə ciddi məşğul idilər. Onu rədd edən dəstə qaranlıqda tərک edildi. Mən mələyi ən dərin maraqla Allahın iddia olunan xalqını müşahidə edərək, səmavi mənşəli xəbər onlara təqdim edildikcə onların formalaşdırdıqları xarakteri qeydə aldığımı gördüm. İsa üçün məhəbbət bəslədiyini etiraf edən çoxları isə səmavi xəbərə istehza, rixşənd və nifrətlə üz döndərdiyi zaman, əlində perqament olan bir mələk həmin rüsvayçı qeydi apardı. İsa Özünü izləyən olduqlarını iddia edənlər tərəfindən etinasızlıqla qarşılandığına görə bütün səma qəzəblə dolmuşdu.

“Mən etibar edənlərin məyusluğunu gördüm. Onlar öz Rəblərini gözlənilən vaxtda görmədilər. Gələcəyi gizlətmək və Öz xalqını qərar nöqtəsinə gətirmək Allahın niyyəti idi. Bu zaman

nöqtəsi olmadan, Allahın nəzərdə tutduğu iş yerinə yetirilməzdi. Şeytan çoxlarının zəhinlərini gələcəkdə xeyli irəliyə yönəldirdi. Məsihin zühuru üçün elan edilmiş bir zaman müddəti zehni indiki vaxta aid hazırlığı ciddi şəkildə axtarmağa sövq etməli idi. Vaxt keçdikcə, mələyin işığını tam qəbul etməmiş olanlar, səmavi xəbəri xor görmüş olanlarla birləşdilər və istehza ilə məyus olanların üzərinə döndülər. Mən göydə olan mələklərin İsa ilə məsləhətləşdiyini gördüm. Onlar Məsihin ardıcılı olduqlarını iddia edənlərin vəziyyətini müşahidə etmişdilər. Müəyyən edilmiş vaxtın keçməsi onları sınımış və üzə çıxarmışdı, və çoxları tərəzidə çəkilib əskik tapılmışdı. Onların hamısı ucadan məsihçi olduqlarını etiraf edirdilər, lakin demək olar ki, hər cəhətdən Məsihə tabe olmaqda uğursuz idilər. Şeytan Məsihin ardıcılı olduqlarını iddia edənlərin halına sevinirdi. O, onları öz tələsinə salmışdı. O, əksəriyyəti düz yoldan ayrılmağa sövq etmişdi və onlar göyə başqa bir yolla qalxmağa cəhd edirdilər. Mələklər pak, təmiz və müqəddəs olanların hamısının Sionda günahkarlarla və dünyasevər münafıqlarla bir-birinə qarışdığını gördülər. Onlar İsanın həqiqi sevənləri üzərində keşiy çəkmişdilər; lakin pozğunlar müqəddəslərə təsir edirdi.”

“Ürəkləri İsanı görmək üçün həsrət və şiddətli arzu ilə alışıb-yananlara, özlərini iman qardaşları adlandıranlar tərəfindən Onun gəlişi barədə danışmaq qadağan edildi. Mələklər bütün bu mənzərəni seyr edir və İsanın zühurunu sevən qalıqla həmrəy olurdular. Başqa bir qüdrətli mələyə yer üzünə enmək tapşırıldı. İsa onun əlinə bir yazı verdi və o yer üzünə gəldikdə hayqırdı: Babil yıxıldı! yıxıldı! Sonra mən məyus olmuş kəslərin yenidən şənləşdiklərini gördüm və imanla, ümidlə Rəblərinin zühurunu gözləyərək gözlərini göyə qaldırdılar. Lakin çoxları, sanki yuxuda imişlər kimi, donuq bir halda qalırdılar; yenə də mən onların çöhrələrində dərin kədərin izini görə bilirdim. Məyus olanlar Müqəddəs Kitabdan gördülər ki, onlar ləngimə zamanında idilər və görüntünün yerinə yetməsinə səbirlə gözləməli idilər. Onları 1843-cü ildə Rəblərini gözləməyə sövq edən həmin dəlil, Onu 1844-cü ildə də gözləmələrinə səbəb oldu. Mən gördüm ki, çoxluq 1843-cü ildə onların imanını səciyyələndirən o enerjiyə malik deyildi. Onların məyusluğu imanlarını zəiflətmişdi. Lakin məyus olanlar ikinci mələyin fəryadına qoşulduqda, səmavi ordu ən dərin maraqla baxır və bu xəbərin təsirini qeyd edirdi. Onlar xristian adını daşıyanların məyus olmuşlara istehza və həqarətlə üz çevirdiklərini gördülər. Məzə edənlərin dodaqlarından bu sözlər töküldükcə: Siz hələ də yuxarı qalxmamısınız! bir mələk onları yazırdı. Mələk dedi: Onlar Allaha istehza edirlər.”

“Mənə İlyasın göyə aparılması yenidən göstərildi. Onun əbası Elişanın üzərinə düşdü, və pis uşaqlar (yaxud gənclər) onun ardınca gedərək istehza etdilər və qışqırdılar: Çıx yuxarı, ey keçəl baş! Çıx yuxarı, ey keçəl baş! Onlar Allaha istehza etdilər və elə oradaca cəzalarına düşər oldular. Bunu öz valideynlərindən öyrənmişdilər. Müqəddəslərin yuxarı aparılması fikrinə istehza və rişxənd edənlər də Allahın bəlaları ilə cəzalandırılacaqlar və Onunla lağ etməyin kiçik bir şey olmadığını anlayacaqlar.

“İsa başqa mələklərə Öz xalqının sönməkdə olan imanını dirçəltmək və möhkəmləndirmək, həmçinin ikinci mələyin xəbərini və göydə tezliklə həyata keçiriləcək mühüm hərəkəti anlamağa onları hazırlamaq üçün cəld uçmağı tapşırırdı. Mən gördüm ki, bu mələklər ikinci mələyə öz işində kömək etmək tapşırıqlarını yerinə yetirmək üçün İsadən böyük qüdrət və nur alıb cəld yer üzünə uçdular. Mələklər nida edərkən Allahın xalqının üzərinə böyük bir nur

saçıldı. Bax, Bəy gəlir, Onu qarşılamağa çıxın. Sonra gördüm ki, xəyal qırıqlığına uğramış olanlar ayağa qalxdılar və ikinci mələklə ahəng içində belə bəyan etdilər: Bax, Bəy gəlir, Onu qarşılamağa çıxın. Mələklərdən gələn nur hər yerdə qaranlığı yarıb keçirdi. Şeytan və onun mələkləri bu nurun yayılmasına və nəzərdə tutulan təsirini göstərməsinə mane olmağa çalışdılar. Onlar Allahın mələkləri ilə mübahisə edir və onlara deyirdilər ki, Allah xalqı aldatmışdır və bütün nur və qüdrətlərinə baxmayaraq, onlar insanları İsanın gəlməkdə olduğuna inandıra bilməzlər. Allahın mələkləri öz işlərini davam etdirdilər, halbuki Şeytan yolu bağlamağa və xalqın zəhnini nurdan uzaqlaşdırmağa çalışırdı. Onu qəbul edənlər çox sevincli görünürdülər. Onlar gözlərini göyə dikir və İsanın zühurunu həsrətlə gözləyirdilər. Bəziləri dərin iztirab içində idi, ağlayır və dua edirdilər. Onların gözləri sanki öz üzərlərinə dikilmişdi və yuxarı baxmağa cürət etmirdilər.”

Göydən gələn qiymətli bir nur qaranlığı onların üzərindən ayırdı və ümitsizlik içində özlərinə dikilmiş gözləri yuxarıya çevrildi; hər bir çöhrədə minnətdarlıq və müqəddəs sevinc əks olunurdu. İsa və mələklərdən ibarət bütün ordu sadıq, gözləyən olanlara razılıqla baxırdı.

“Birinci mələyin xəbərinin nurunu rədd edən və ona qarşı çıxanlar, ikinci xəbərdən gələn nuru itirdilər və “Budur, Bəy gəlir” xəbərinə müşayiət edən qüvvə və izzətdən faydalana bilmədilər. İsa onlardan qaşqabaqla üz döndərdi. Onlar Ona etinasız yanaşmış və Onu rədd etmişdilər. Xəbəri qəbul edənlər isə izzət buluduna bürünmüşdülər. Onlar Allahın iradəsini bilmək üçün gözləyir, oyaq durur və dua edirdilər. Onu incitməkdən son dərəcə qorxurdular. Mən Şeytanı və onun mələklərini gördüm ki, bu ilahi nuru Allahın xalqından gizlətməyə çalışırlar; lakin gözləyənlər nuru əziz tutduqları və gözlərini yerdən qaldıraraq İsağa dikdikləri müddətə, Şeytanın onları bu qiymətli nurdan məhrum etməyə heç bir qüdrəti yox idi. Göydən verilmiş xəbər Şeytanı və onun mələklərini qəzəbləndirdi, və İsanı sevdiklərini iddia edən, lakin Onun gəlişinə etinasız yanaşanlar sadıq və imanla etibar edənləri ələ salıb onlara rüşxənd edirdilər. Lakin bir mələk, özlərini onların qardaşları adlandıranlardan aldıqları hər bir təhqiri, hər bir saymamazlığı, hər bir zülmü qeyd edirdi. Çoxları səslərini ucaldaraq “Budur, Bəy gəlir” deyərək çağırdılar və İsanın zühurunu sevməyən, Onun ikinci gəlişi üzərində düşüncələrinə dözməyən qardaşlarını tərk etdilər. Mən gördüm ki, İsa Onun gəlişini rədd edib xər görənlərdən üzünü döndərdi, sonra isə mələklərə əmr etdi ki, xalqını murdarların arasından çıxarsınlar ki, onlar murdarlanmasınlar. Xəbərlərə itaət edənlər azad və birləşmiş halda ayrılıb seçildilər. Müqəddəs və gözəl bir nur onların üzərinə saçıldı. Onlar dünyadan əl çəkdilər, ürəklərinin bağlılığını ondan qopardılar və yer üzünə aid mənafeələrini qurban verdilər. Onlar yer üzündəki xəzinələrindən keçdilər və nigaran baxışlarını göyə yönəltdilər, sevimli Xilaskarlarını görməyi gözləyirdilər. Üzlərindən müqəddəs, pak bir sevinc saçılırdı və bu, daxilən hökm sürən sülh və sevincdən xəbər verirdi. İsa mələklərinə buyurdu ki, gedib onları möhkəmləndirsinlər, çünki sınaqlarının saati yaxınlaşırdı. Mən gördüm ki, bu gözləyənlər hələ lazım olduğu kimi sınaqdan keçirilməmişdilər. Onlar hələ xətalardan tam azad deyildilər. Mən Allahın mərhəmətini və xeyirxahlığını gördüm ki, O, yer üzünün sakinlərinə bir xəbərdarlıq və təkrar-təkrar xəbərlər göndərirdi ki, onları müəyyən bir vaxta çatdırsın, onları özlərini diqqətlə yoxlamağa yönəlsin ki, bütpərəstlərdən və papistlərdən miras qalmış xətalardan soyunsunlar. Allah bu xəbərlər vasitəsilə xalqını ələ bir yerə çıxarmışdır ki, orada O, onlar üçün daha böyük qüvvə ilə fəaliyyət göstərə bilər və onlar Onun bütün əmrlərini saxlaya bilərlər....”

“İsanın Müqəddəs yerdəki xidməti başa çatdıqda, O, Ən Müqəddəs yerə keçib Allahın qanununu özündə saxlayan sandığın önündə durarkən, üçüncü xəbərlə yer üzünə başqa bir qüdrətli mələk göndərdi. O, mələyin əlinə bir perqament qoydu və mələk əzəmət və qüdrətlə yer üzünə enərkən, insanlara indiyədək çatdırılmış ən dəhşətli hədəni ehtiva edən qorxunc bir xəbərdarlıq elan etdi. Bu xəbər Allahın övladlarını ayıq-sayıq etmək və qarşılarında duran sınaq və izzət saatını onlara göstərmək üçün nəzərdə tutulmuşdu. Mələk dedi: Onlar vəhşilə və onun surəti ilə yaxın döyüşə çəkiləcəklər. Onların əbədi həyat üçün yeganə ümidləri sarsılmaz qalmaqdir. Həyatları təhlükə altında olsa da, onlar həqiqətdən möhkəm yapışmalıdırlar. Üçüncü mələk öz xəbərini bu sözlərlə tamamlayır: Müqəddəslərin səbri budur; Allahın əmrlərini və İsanın imanını qoruyanlar buradadır. O, bu sözləri təkrar edərkən səmavi Məbədə işarə etdi. Bu xəbəri qəbul edənlərin hamısının zehni İsanın sandığın önündə duraraq, mərhəmətin hələ də uzandığı bütün kəslər üçün və Allahın qanununu bilmədən pozmuş olanlar üçün son vəsatətini etdiyi Ən Müqəddəs yerə yönəldilir. Bu kəffarə həm saleh ölümlər, həm də saleh dirilər üçün edilir. İsa Allahın əmrləri barədə işığı almadan ölüb, bilmədən günah etmiş olanlar üçün kəffarə edir.”

“İsa Ən Müqəddəsin qapısını açdıqdan sonra Şənbənin nuru göründü və Allahın xalqı sınıq və sübut olunmalı idi, necə ki Allah qədimdə İsrail övladlarını sınaq sübut etmişdi ki, görsün, Onun qanununu saxlayacaqlarmı. Mən üçüncü mələyi yuxarıya işarə edərək, məyus olanlara səmavi Müqəddəs Məkanın Ən Müqəddəsinə aparar yol göstərdiyini gördüm. Onlar imanla İsanın ardınca Ən Müqəddəsə daxil oldular. Yenidən İsanı tapdılar və sevinc ilə ümid təzədən baş qaldırdı. Mən onların geriye baxaraq keçmiş nəzərdən keçirdiklərini gördüm; İsanın ikinci gəlişinin elanından başlayaraq, 1844-cü ildə vaxtın keçib getməsinədək olan yolculuqları boyunca. Onlar öz məyusluqlarının izah olunduğunu görürlər və sevinc ilə yəqinlik yenidən onlara can verir. Üçüncü mələk keçmiş, indini və gələcəyi işıqlandırmışdır və onlar bilirlər ki, Allah həqiqətən də onları Özünün müəmmalı inayəti ilə yönəltdir.”

“Mənə göstərildi ki, qalıq İsanın ardınca Ən Müqəddəs yerə daxil oldu, əhdi sandığını və kəffarə qapağını gördü və onların izzəti ilə valeh oldu. İsa sandığın qapağını qaldırdı, və budur! üzərlərində On Əmr yazılmış daş lövhələr göründü. Onlar diri ilahi kəlamı izləyib oxuyurlar; lakin on müqəddəs hökm arasında dördüncü əmrin yaşadığını görəndə titrəyərək geri çəkirlər; çünki onun üzərinə digər doqquzundan daha parlaq bir nur saçılır və ətrafını izzət haləsi bürüyür. Orada onlara Şənbənin ləğv edildiyini və ya həftənin birinci gününə dəyişdirildiyini bildirən heç nə tapmırlar. O, Allahın ağzından dağ üzərində təntənəli və heybətli əzəmət içində söyləndiyi zamankı kimi oxunur, şimşəklər çaxarkən və göy gurultuları qoparkən, həmçinin Onun Öz müqəddəs barmağı ilə daş lövhələr üzərinə yazıldığı kimi: Altı gün zəhmət çəkəcək və bütün işini görəcəksən; lakin yeddinci gün Allahın Rəbbi üçün Şənbədir. On Əmrə göstərilən ehtimamı seyr edərkən heyratə gəlirlər. Onların Yehovanın yaxınlığında qoyulduğunu, Onun müqəddəsliyi ilə kölgələnib qorunduğunu görürlər. Görürlər ki, onlar dekalogun dördüncü əmrini tapmamış və Yehova tərəfindən müqəddəs sayılan günün əvəzinə bütperəstlərdən və papistlərdən ötürülüb gələn bir günü saxlamışlar. Onlar Allah qarşısında özlərini alçaldır və keçmiş günahları üzərində yas tuturlar.”

“Mən gördüm ki, İsa onların etiraflarını və dualarını Öz Atasına təqdim edərkən, buxur buxurdan içində tüstülənirdi. Və o yüksəldikcə, parlaq bir nur İsanın üzərinə və mərhəmət

kürsüsünün üzərinə qondu; Allahın qanununun pozucuları olduqlarını aşkar etdikləri üçün nigaran qalan səmimi, dua edənlər isə xeyir-dua aldılar və onların çöhrələri ümid və sevinclə işıqlandı. Onlar üçüncü mələyin işinə qoşuldular, səslərini ucaldıb o ciddi xəbərdarlığı bəyan etdilər. Lakin əvvəlcə az adam bu xəbəri qəbul etdi; bununla belə, onlar xəbərdarlığı bəyan etməkdə qeyrətlə davam etdilər. Sonra mən gördüm ki, bir çoxları üçüncü mələyin xəbərini qəbul etdilər və əvvəlcə xəbərdarlığı bəyan edənlərlə səslərini birləşdirdilər; onlar Allahı ucaltdılar və Onun təqdis edilmiş İstirahət gününə riayət etməklə Onu əzəmətləndirdilər.”

“Üçüncü xəbəri qəbul etmiş bir çoxlarının əvvəlki iki xəbərdə təcrübəsi yox idi. Şeytan bunu anlayırdı və onları yıxmaq üçün öz pis gözünü onların üzərinə dikmişdi; lakin üçüncü mələk onları Ən Müqəddəs yerə yönəldirdi, keçmiş xəbərlərdə təcrübəsi olanlar isə onlara səmavi Müqəddəs Məkanın yolunu göstərirdilər. Çoxları mələklərin xəbərlərində həqiqətin kamil zəncirini gördü və onu sevinclə qəbul etdi. Onları öz ardıcılığı ilə qəbul etdilər və imanla İsanın ardınca səmavi Müqəddəs Məkana daxil oldular. Bu xəbərlər mənə bədəni möhkəm saxlayan bir lövbər kimi göstərildi. Fərdlər onları qəbul edib anladığca, Şeytanın çoxlu azdırmalarına qarşı qorunurlar.”

“1844-cü ildəki böyük məyusluqdan sonra Şeytan və onun mələkləri cəmiyyətin imanını sarsıtmaq üçün tələlər qurmaqla fəal surətdə məşğul idilər. O, bu məsələlərdə şəxsi təcrübəsi olan adamların zəhinlərinə təsir edirdi. Onlarda təvazökarlıq görüntüsü var idi. Onlar birinci və ikinci xəbərləri dəyişdirərək onların yerinə yetməsinə gələcəyə aid edirdilər, başqaları isə çox uzaq keçmişə işarə edərək onların orada artıq yerinə yetdiyini bəyan edirdilər. Bu şəxslər təcrübəsizlərin zəhnini yayındırır və onların imanını sarsıdırdılar. Bəziləri Müqəddəs Kitabı araşdıraraq cəmiyyətdən asılı olmayan, özlərinə məxsus bir iman qurmağa çalışırdılar. Şeytan bütün bunlara sevinirdi; çünki bilirdi ki, lövbərdən qopanları müxtəlif yanlışlıqlarla təsir altına ala və təlim küləkləri ilə ora-bura sürükləyə bilər. Birinci və ikinci xəbərlərdə öncül olmuş bir çoxları onları inkar etdi, və cəmiyyət boyunca parçalanma və dağılma hökm sürürdü. Sonra mən Wm. Miller-i gördüm. O, çaşqın görünürdü və öz xalqına görə qəm və iztirab altında əyilmişdi. O, 1844-cü ildə birləşmiş və məhəbbət içində olan dəstənin bir-birinə olan məhəbbətini itirdiyini və bir-birinə qarşı çıxdığını görürdü. Onların soyuq, geriye düşmüş bir hala qayıtdıqlarını görürdü. Kədər onun gücünü tükədirdi. Mən rəhbər adamların Wm. Miller-i izlədiklərini və onun üçüncü mələyin xəbərini və Allahın əmrlərini qəbul edəcəyindən qorxduqlarını gördüm. O, göydən gələn işığa tərəf meyl etdikcə, bu adamlar onun zəhnini ondan uzaqlaşdırmaq üçün hansısa bir plan qururdular. Mən onun zəhnini qaranlıqda saxlamaq və təsirini onların arasında qoruyub saxlamaq üçün insani təsirin işə salındığını gördüm. Nəhayət Wm. Miller göydən gələn işığa qarşı səsinə ucaltdı. O, öz məyusluğunu tamamilə izah edəcək, keçmişin üzərinə işıq və izzət salacaq, tükənmiş gücünü canlandıracaq, ümidini parladaçaq və onu Allahı izzətləndirməyə yönəldəcək xəbəri qəbul etməməklə uğursuz oldu. Lakin o, ilahi hikmətə deyil, insani hikmətə söykəndi; və Ağasının işi uğrunda çəkdiyi ağır zəhmət və yaşı səbəbilə sınmış olduğundan, onu həqiqətdən saxlayanlar qədər məsuliyyət daşıyırdı. Məsul olan onlardır, və günah onların üzərindədir. Əgər Wm. Miller üçüncü xəbərin işığını görə bilsəydi, ona qaranlıq və müəmmal görünən bir çox şey izah olunardı. Qardaşları ona qarşı elə dərin məhəbbət və maraq göstərdiklərini bildirirdilər ki, o, özünü onlardan qopara bilməyəcəyini düşünürdü. Onun ürəyi həqiqətə meyl edirdi; lakin sonra qardaşlarına baxırdı. Onlar buna qarşı çıxırdılar. O, İsanın gəlişini bəyan etməkdə onunla yan-yanə, çiyin-çiyinə

dayanmış olanlardan ayrılıb qopa bilərdimi? O düşündü ki, onlar şübhəsiz ki, onu yoldan çıxarmazlar.”

“Allah ona Şeytanın hakimiyyəti altına düşməyə və ölümün onun üzərində hökmranlıq etməsinə izin verdi. Onu qəbirdə, daim onu Allahdan uzaqlaşdıranlardan uzaqda gizlətdi. Musa vəd olunmuş torpağa daxil olmaq üzrə ikən xəta etdi. Eləcə də mən gördüm ki, Wm. Miller səmavi Kənana tezliklə daxil olmaq üzrə ikən, öz təsirinin həqiqətə qarşı yönəlməsinə yol verməklə xəta etmişdir. Başqaları onu buna sövq etdi. Bunun hesabını başqaları verməlidir. Lakin mələklər Allahın bu qulunun qiymətli tozunu qoruyurlar və o, son şeypurun səsi ilə dirilib çıxacaq.”

“Mən möhkəm qorunan və sabit duran bir dəstə gördüm; onlar bədənin bərqərar edilmiş imanını sarsıtmaq istəyənlərə əsla dəstək verməzdilər. Allah onlara rəğbətlə baxdı. Mənə üç pillə göstərildi — bir, iki və üç — birinci, ikinci və üçüncü mələklərin xəbərləri. Mələk dedi: Bu xəbərlərdə bir daşı yerindən tərpədəcək, yaxud bir sancaq oynadacaq kəsin vay halına. Bu xəbərlərin həqiqi anlaşılması həyati əhəmiyyət daşıyır. Canların taleyi onların necə qəbul edilməsindən asılıdır. Mən yenidən bu xəbərlər boyunca aşağı endirildim və Allah xalqının öz təcrübəsini necə baha qiymətə əldə etdiyini gördüm. Bu, çox əzab və şiddətli mübarizə vasitəsilə qazanılmışdı. Allah onları addım-addım irəli aparmış, nəhayət onları möhkəm, sarsılmaz bir platforma üzərinə qoymuşdu. Sonra mən ayrı-ayrı şəxsləri gördüm ki, platformaya yaxınlaşarkən, onun üzərinə çıxmazdan əvvəl təməlini yoxlayırdılar. Bəziləri sevinclə dərhal onun üzərinə çıxdılar. Digərləri isə platformanın təməlinin qoyuluşunda nöqsan axtarmağa başladılar. Onlar dəyişikliklər edilməsini istəyirdilər; o zaman platforma daha kamil olar, xalq da çox daha xoşbəxt olardı. Bəziləri platformadan enib onu yoxladılar, sonra da onun üstündə nöqsan taparaq onun səhv salındığını bəyan etdilər. Mən gördüm ki, demək olar hamı platforma üzərində möhkəm dayanmışdı və platformadan enmiş olan başqalarını şikayətlərinə son qoymağa çağırırdılar; çünki usta-mimar Allah idi və onlar Ona qarşı vuruşurdular. Onlar onları möhkəm platformaya gətirib çıxarmış Allahın ecəzkar işini nəql etdilər və birlik içində demək olar hamısı gözlərini göyə qaldırıb uca səslə Allahı izzətləndirdi. Bu, şikayət etmiş və platformanı tərk etmiş olanlardan bəzilərinə təsir etdi və onlar yenidən təvazökar bir baxışla platformanın üzərinə çıxdılar.”

“Mənim diqqətim Məsihin birinci gəlişinin elanına yenidən yönəldildi. Yəhya İlyasın ruhu və qüdrəti ilə İsanın gəlişi üçün yolu hazırlamaq məqsədilə göndərilmişdi. Yəhyanın şəhadətini rədd edənlər İsanın təlimlərindən fayda görmədilər. Onların Onun birinci gəlişinin elanına qarşı çıxmaları onları elə bir vəziyyətə qoydu ki, Onun Məsih olduğuna dair ən güclü dəlilləri asanlıqla qəbul edə bilmədilər. Şeytan Yəhyanın xəbərini rədd edənləri daha da irəli apararaq İsanı da rədd etməyə və Onu çarmıxa çəkməyə sövq etdi. Bunu etməklə onlar özlərini elə bir vəziyyətə saldılar ki, Pentikost günündəki bərəkəti qəbul edə bilmədilər; həmin bərəkət isə onlara səmavi Məqbərəyə aparan yolu öyrədəcəkdə. Məbədin pərdəsinin cırılması göstərdi ki, yəhudi qurbanları və ayinləri artıq qəbul olunmayacaqdı. Böyük Qurban təqdim edilmiş və qəbul olunmuşdu, Pentikost günündə nazil olan Müqəddəs Ruh isə şagirdlərin düşüncələrini yer üzündəki Məqbərədən səmaviyə yönəltdi; İsa Öz qanı ilə ora daxil olmuş və Öz kəffarəsinin faydalarını şagirdlərinin üzərinə tökmüşdü. Yəhudilər isə tam aldadılmışlıq və qatı qaranlıq içində qaldılar. Onlar xilas planı barədə malik ola biləcəkləri bütün nuru itirdilər və

yenə də faydasız qurbanlarına və təqdimlərinə etibar etdilər. Onlar Müqəddəs yerdə Məsihin vasitəçiliyindən faydalana bilməzdilər. Səməvi Məqbərə yer üzündəkinin yerini tutmuşdu, lakin onlar səməviyə gedən yol barədə heç bir biliyə malik deyildilər.”

“Bir çoxları yəhudilərin İsanı rədd edib çarmıxa çəkərkən tutduqları yola dəhşətlə baxırlar. Və Onun rüsvayedicisi təhqirə məruz qalmasının tarixçəsini oxuyarkən düşünürlər ki, Məsihi sevirələr və Peter kimi Onu inkar etməzdilər, yaxud yəhudilər kimi Onu çarmıxa çəkməzdilər. Lakin Öz Oğluna göstərdikləri bəyan olunmuş rəğbətin şahidi olmuş Allah onları sınaqdan keçirmiş və İsayə bəyan etdikləri həmin məhəbbəti imtahana çəkmişdir.

“Bütün göy ən dərin maraqla bu xəbərin qəbulunu izləyirdi. Lakin İsanı sevdiklərini iddia edən, çarmıx hekayəsini oxuyarkən göz yaşı tökən bir çoxları bu xəbəri sevinclə qəbul etmək əvəzinə qəzəblənir, İsanın gəlişi ilə bağlı müjdəni məsxərəyə qoyur və onun aldanış olduğunu bəyan edirdilər. Onlar Onun zühurunu sevənlərlə ünsiyyətdə olmaq istəmirdilər, əksinə onlardan nifrət edir, onları kilsələrdən kənarlaşdırırdılar. Birinci xəbəri rədd edənlər ikincidən fayda ala bilməzdilər və onları imanla İsa ilə birlikdə səməvi Müqəddəs Məbədin Ən Müqəddəs yerinə daxil olmağa hazırlamalı olan gecəyarısı nidasından da fayda görmədilər. Və əvvəlki iki xəbəri rədd etməklə, onlar Ən Müqəddəs yerə aparan yolu göstərən üçüncü mələyin xəbərində heç bir işıq görə bilmirlər. Mən gördüm ki, rəsmi kilsələr, yəhudilərin İsanı çarmıxa çəkdiyi kimi, bu xəbərləri də çarmıxa çəkmişlər; buna görə də onlar göydə baş vermiş hərəkətdən, yaxud Ən Müqəddəs yerə aparan yoldan heç bir biliyə malik deyillər və orada İsanın vəsatətindən faydalana bilməzlər. Yəhudilər öz yararsız qurbanlarını təqdim etdikləri kimi, bunlar da İsanın tərk etdiyi bölməyə öz yararsız dualarını təqdim edirlər; və Məsihin ardıcılıqları olduqlarını iddia edənlərin aldanışından məmnun qalan Şeytan onları öz toruna daha möhkəm bağlayır, dini bir xarakterə bürünür, bu zahiri məsihilərin zəhnini özünə tərəf yönəldir və öz qüdrəti, əlamətləri və yalançı möcüzələri ilə fəaliyyət göstərir. Bəzilərinə bir yolla, bəzilərinə isə başqa yolla aldadır. Müxtəlif zəhinlərə təsir etmək üçün onun müxtəlif aldanışları hazırlanmışdır. Bəziləri bir aldanışa dəhşətlə baxır, halbuki başqasını asanlıqla qəbul edirlər. Şeytan bəzilərinə Spiritizmlə aldadır. O, həm də nur mələyi kimi gəlir və öz təsirini ölkə üzərinə yayır. Mən hər yerdə saxta islahatlar gördüm. Kilsələr coşqu içində idilər və düşündülər ki, Allah onlar üçün heyvətəməz surətdə işləyir, halbuki bu, başqa bir ruh idi. O sönüb gedəcək və dünyanı da, kilsəni də əvvəlkindən daha pis vəziyyətdə qoyacaqdır.

“Mən gördüm ki, Allahın zahiri Adventistlər arasında və süqut etmiş kilsələrdə səmimi övladları vardır; bəlalər tökülməzdən əvvəl bu kilsələrdən həm xidmətçilər, həm də xalq hələ çağırılıb çıxarılacaq və onlar həqiqəti sevinclə qəbul edəcəklər. Şeytan bunu bilir və üçüncü mələyin yüksək harayından əvvəl bu dini qurumlarda bir həyəcan qaldırır ki, həqiqəti rədd etmiş olanlar Allahın onlarla birlikdə olduğunu düşünsünlər. O, səmimi olanları aldatmağa və onları Allahın hələ də kilsələr üçün işlədiyini düşünməyə sövq etməyə ümid edir. Lakin işıq parlayacaq və səmimi olanların hər biri süqut etmiş kilsələri tərk edib, qalılıqla birlikdə öz mövqeyini tutacaq.” Spiritual Gifts, cild 1, 151–172.

Bu parçanın içində çoxlu mühüm həqiqətlər vardır, lakin mən bu parçadan Millerçi tarixin xəbərlərinin bəzi xüsusiyyətlərini ayırd etmək üçün istifadə edirəm ki, onların bizim tariximizi necə timsallaşdırdığını anlayaq. Vəhy on dördün bütün üç mələyinin əlində bir xəbər vardır. İkinci

və üçüncü mələk, öz xəbərləri ilə enərkən yanlarında bir “perqament” daşıyanlar kimi təsvir olunur. Hər bir mələk bir xəbəri təmsil edir və hər bir xəbərin gəlişi bir təsir doğurur.

Bu mövzunu növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.